

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE
KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ*
RESOURCES OF THE JEWS AND CHRISTIAN ACCORDING TO MAWDÛDÎ AND THE
ISSUE OF THE FALCIFICATION OF THEIR RESOURCES

ESRA KELEŞ - NURULLAH DENİZER

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ - DR. ÖĞR. ÜYESİ
UŞAK ÜNİVERSİTESİ İSLAMİ İLİMLER FAKÜLTESİ
esrakeles_75@hotmail.com - nurullah.denizer@usak.edu.tr

Öz:

Tahrif; kelimenin manasını değiştirmek, bir şeyin yerini değiştirmek gibi manalara gelmektedir. Kur'ân-ı Kerîm Yahudi ve Hıristiyanların kutsal kitaplarındaki âyetleri tahrif ettiklerini, onlardaki hükümlerle amel etmediklerini, birtakım âyetleri gizlediklerini ve yanlış yorumladıklarını belirtmektedir. Tahrifin boyutunun bilinmesi, bu kitapların doğru anlaşılması için önem arz etmektedir. Bu çalışmada tahrif ifadesinin geçtiği âyetler ışığında Yahudi ve Hıristiyanların kutsal kitaplarında yapmış oldukları tahrifler ve tahrifin boyutu Mevdûdî'nin açıklamalarıyla beraber ele alınmıştır. O'na göre değişiklik kutsal kitapların belli bölümlerinde yapılmıştır. Yani kısmî bir tahrifat söz konusudur. Mevdûdî, Yahudi ve Hıristiyanların Tevrat ve İncil'in kelimelerini değiştirerek metinde tahrifat yaptıklarını ifade etmektedir. Mevdûdî aynı zamanda Ehl-i Kitap mensuplarının Tevrat ve İncil'de bulunan kelimelerin anlamlarını başka yönlere çekerek kelime oyunları ile âyetleri yorumlamada da tahrifat yaptıklarını belirtmektedir. Ancak Tevrat ve İncil'in ne kadarının tahrif edildiğinin bilinmeyeceğini söylemektedir. İlâhî kitapların aynı kaynaktan geldiğini özellikle vurgulayan Mevdûdî, Yahudi ve Hıristiyanların yapmış oldukları tahrifat ortadan kaldırdığı zaman Kur'ân-ı Kerîm ile önceki kitaplar arasındaki çelişkilerin ortadan kalkacağını belirtmektedir. Tahrif konusunda özellikle Yahudi ve Hıristiyan din adamlarının kendi kutsal metinlerine göstermiş oldukları sadakatsizliğin etkisinin olduğu görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Mevdûdî, Yahudi, Hıristiyan, Kutsal Kitap, Tahrif.

Abstract:

Falsified; meanings like changing the meaning of the word or the location of something. The Quran stated that, Jews and Christians falsified the verses in the Torah and the Bible, they don't act with the provisions in them, they concealed some verses and misinterpreted. Knowing the degree of distortion is important for the correctly understanding of these books. The changes made by the Jews and Christians in their holy books and size of falsification were reviewed in the light of the verses that the expression of defacement passes with Mevdûdî's comments. According to Mevdûdî, the distortion was made in certain parts of the holy books. In other words, there is a partial falsification. Mevdûdî states that Jews and Christians altered the text by changing the words of the Torah and the Bible. He also stated that how much of the Torah and the Bible was defaced can not be known. Emphasizing that divine books come from the same source, Mevdûdî states that when the falsification of Jews and Christians is eliminated, the contradictions between the Quran and the previous books will disappear. It is seen that the disloyalty shown by Jewish and Christian clergy in their sacred texts has an effect on distortion.

Keywords: Mawdûdî, Jewish, Christian, Torah and Bible, Distortion.

MAKALE TÜRÜ ARTICLE TYPE	GELİŞ TARİHİ RECEIVED	KABUL TARİHİ ACCEPTED	YAYIN TARİHİ PUBLISHED	ORCID NUMARASI ORCID NUMBER
Araştırma Makalesi/Research Article	09.01.2020	14.07.2020	24.07.2020	0000-0002-6857-8680 0000-0002-4731-6585
İNTİHAL/PLAGIARISM		DOI NUMARASI/DOI NUMBER		
Bu makale intihal tarama programıyla taranmıştır. This article has been scanned via a plagiarism software.		-		
ATIF/CITE AS				
Keleş, Esra. "Mevdûdî'ye Göre Yahudi ve Hıristiyanların Kaynakları ve Kaynaklarının Tahrifi Meselesi/Resources of the Jews and Christian According to Mawdûdî and the Issue of the Falcification of Their Resources". <i>ilahiyat</i> 3 (Aralık/December 2019): 125-140.				

* Bu makale 09.08.2018 tarihli Uşak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliğine ilişkin Senato Esaslarının 25. maddesi uyarınca, yakın tarihte savunması yapılacak olan "Mevdûdî'nin Tefhîmu'l-Kur'ân Adlı Tefsirinde Ehl-i Kitapla İlgili Ayetlere Yaklaşımı" başlıklı Yüksek Lisans tezinden üretilmiştir.

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ

GİRİŞ

Kur'ân-ı Kerîm'de Yahudiler, bozgunculukları, inkârcı tavırları, kibirli olmaları, peygamberlere ve Müslümanlara karşı düşmanca tavırları nedeniyle eleştirilmektedir.¹ Hıristiyanlar ise, "Allah üçtür", "İsa Allah'ın oğludur", "Allah çocuk edindi" şeklindeki söylemlerinden dolayı eleştirilmişlerdir.² Ancak içlerinde iyilerinin de olduğu ve yaptıkları iyiliklerin boşa gitmeyeceği de ayetlerde belirtilmektedir.³ Yahudilerin ve Hıristiyanların eleştirildiği diğer bir konu ise onların kendilerine gönderilen kutsal kitaplara karşı göstermiş oldukları tavır ve kitaplarını tahrif etmeleridir. Yahudi ve Hıristiyanların kutsal kitaplarını tahrifi konusunun pek çok ilmî çalışmaya konu olduğu görülmektedir.⁴

Yahudi ve Hıristiyanların kutsal kitaplarında yapmış oldukları tahrifin lafız olarak mı yoksa mana boyutunda mı olduğu konusu ayrı bir öneme sahiptir. Makalede Yahudi ve Hıristiyanların kendilerine gönderilen kutsal kitaplara karşı üzerlerine düşenleri yapma konusunda ne gibi yanlışlara düştükleri ve tahrifin mahiyeti, günümüz müfessirlerinden olan Mevdûdî'nin açıklamaları çerçevesinde ele alınacaktır.

Üç bölümden oluşacak makalede Ehl-i Kitap'ın kaynakları ele alınacak, ardından tahrif kelimesinin ve müradifi olan kelimelerin hangi manaları ifade ettiği kısaca açıklanacaktır. Daha sonra tahrif ifadesinin geçtiği ayetler ve Ehl-i Kitap'ın kitaplarında yapmış oldukları tahriflerle ilgili Mevdûdî'nin yorumları incelenecektir. Ayetleri ele alırken diğer müfessirlerin değerlendirmelerine de müracaat edilecektir.

1. MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI

1.1. TEVRAT

Kur'ân-ı Kerîm'de toplam on altı ayette on sekiz defa "Tevrat" kelimesi geçmektedir. Bahsedilen ayetlerde genellikle Yahudiler ve Hıristiyanlar birlikte zikredilmektedir. Konu itibariyle; Allah'ın Kur'ân'dan önce Tevrat ve İncil'i gönderdiği, Hz. İsa'ya Tevrat ve İncil'in öğretildiği ve Hz. İsa'nın Tevrat'ı doğrulamak üzere gönderildiği bildirilmektedir. Bununla birlikte İncil'in Tevrat'ı tasdik ettiği, Ehl-i Kitap'ın Tevrat ve İncil'i uygulama konusunda hatalı olduğu ve Tevrat'ı tatbik etmeyenlerin durumu ayetlerde bahsedilen konulardır.⁵

Yahudi geleneğinde "öğreti, kanun, din" gibi manalara gelen Tevrat kelimesi, genel olarak Hz. Mûsâ'ya verilen kitabı ifade etmek için kullanılmaktadır. Bununla birlikte Tanah (Ahd-i Atik), Mişna, Talmut ve Rabbilere (Yahudi din âlimleri) ait bölümlerin hepsi için de kullanılmaktadır. Kutsal metin olarak Tevrat Ahd-i Atik'in ilk beş kitabını ihtiva etmektedir.⁶

Yahudilerde kutsal kitapla ilgili iki ana kaynak yer almaktadır. Birincisi yazılı dini edebiyatın yer aldığı Tanah, ikincisi sözlü dini edebiyatın yer aldığı Talmud'dur. Yahudilerin Tanah dedikleri

¹ Bakara 2/87-89, 91; Âl-i İmrân 3/98, 181; Mâide 5/64; Nisâ 6/155.

² Bakara 2/116; Nisâ 4/171; Mâide 5/17, 72, 73; Tevbe 9/30; Yûnus 10/68.

³ Âl- İmrân 3/113-115.

⁴ Konuyla ilgili tartışmalar için bkz. Ignaz Goldziher, "Ehl-i Kitaba Karşı İslâm Polemiği I" çev. Cihad Tunç, *AÜ İlahiyat Fakültesi İslâm İlimler Dergisi*, 4, (1980), s. 151-170; Goldziher, "Ehl-i Kitaba Karşı İslâm Polemiği II" çev. Cihad Tunç, *AÜ İlahiyat Fakültesi İslâm İlimler Enstitüsü Dergisi*, 5, (1982): 249-278; Baki Adam, "Kur'ân'ın Anlaşılmasında Tevrat'ın Rolü", *İslâmî Araştırmalar Dergisi*, 9/ 1-4, Ankara (1996), 167-176; Adam, "Tevrat'ın Tahrifi Meselesine Müslüman ve Yahudi Cephesinden Bir Bakış", *AÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 36, Ankara (1997): 359-404; Ramazan Biçer, *İslâm Kelâmcılarına Göre İncil*, (İstanbul 2004), 87-126.

⁵ Âl-i İmrân 3/3, 48, 50, 65, 93; Mâide 5/43, 46, 66, 110; Fetih 48/29; Saff 61/6; Cuma 62/5.

⁶ Adam, "Tevrat", *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, (İstanbul: TDV Yayınları, 2012), 41/40

bölüme Hıristiyanlar Eski Ahid demektedir.⁷ Tanah üç bölümden oluşmaktadır. Bunlar Tevrat, Neviim ve Ketuvim'dir.

Yahudiler, Tevrat'ın da içinde bulunduğu, otuz bölümden oluşan Eski Ahit'e inanırlar. Bu bölümlerden beş bölümü Tevrat olarak bilinmektedir. Bunlar; Tekvin, Çıkış, Tesniye, Levililer ve Sayılar olarak bilinmektedir.⁸

"Tevrat" kelimesinin geçtiği ayetlere bakıldığında, ayetlerin Hz. Mûsâ dönemiyle ilgili değil, Hz. Peygamber ya da Hz. İsa dönemiyle ilgili olduğu görülmektedir⁹ Kur'ân-ı Kerîm'de Hz. Mûsâ'ya verilenler olarak, "suhuf", "elvah" ve "kitap" kelimelerinin zikredildiğini görmekteyiz.¹⁰

Mevdûdî (ö. 1979)¹¹, Tevrat hakkında, çoğu kişinin Pentateuch'u (Eski Ahid'in ilk beş kitabı) Tevrat olarak kabul ettiğini, aslında Tevrat'ın, Pentateuch'un içine serpiştirilmiş bir halde olduğunu söylemektedir. Tevrat, Hz. Mûsâ'ya peygamberliği boyunca verilen emirler ve öğütlerdir. Tûr Dağı'nda verilen taş levhalara yazılı on emir de Tevrat'ın içindedir. Bunun haricindeki emirleri de Hz. Mûsâ yazdırmış ve İsrâil kabilelerine rehberlik etmesi için Tevrat'ın kopyaları dağıtılmıştır. Levililere korunması için Tâbût'ta verilen On emirin bulunduğu sandık ve Tevrat'ın bir kopyası da, Kudüs'ün ilk kez yakılıp yıkılmasına kadar kitap olarak muhafaza edilmiştir.¹²

1.2. ZEBÛR

İsrâilîğullarına gönderilen peygamberlerden birisi de Hz. Dâvûd'dur. Ona gönderilen kutsal kitap ise "Zebûr"dur. Kur'ân'da Hz. Dâvûd'a verilen kitap üç ayette "Zebûr"¹³ şeklinde altı ayette ise çoğul olarak "Zübür"¹⁴ ifadesi ile kullanılmaktadır. Müslüman âlimlere göre "Zebûr" kelimesinin kökü "yazmak" manasında "zbr" mastarıdır. "Zabr", "yazı, düşünce, akıl, taş işleme" gibi anlamlara gelir. "Zebûr" ise "kitap, yazılı metin" manasındadır.¹⁵ Hikmetli sözlerin bulunduğu Zebûr şer'i hüküm içermemektedir. Hz. Dâvûd'a gönderilen kutsal kitap için kullanılmıştır.¹⁶

1.3. İNCİL

"Müjde veren" manasına gelen İncil Süryanice ya da İbraniceden alınmıştır.¹⁷ Kur'ân-ı Kerîm'e göre İncil, Hz. İsa'ya Allah tarafından gönderilen, insanlığa hidayet ve nur kaynağı olan ilâhi bir kitaptır.¹⁸ Kur'ân'da İncil çoğunlukla Tevrat ile birlikte zikredilir. Toplam on iki yerde de Tevrat ve İncil birlikte kullanılmıştır. Bu ayetlerden biri Mekki, geri kalan on bir tanesi ise Medenî surelerde yer almaktadır.¹⁹ Medenî sûrelerde toplam on bir ayette²⁰ yer almaktadır. Bununla birlikte Kur'ân'da Tevrat ve İncil'in zikredildiği ayetlerde tahrif meselesinden bahsedilmediği görülmektedir.

⁷ Günay Tümer, Abdurrahman Küçük, *Dinler Tarihi*, (Ankara: Ocak Yayınları, 2002), 221.

⁸ Muhammed Seyyid Tantâvî, *Benû İsrâil fi'l- Kur'ân ve's- Sünne*, (Mısır: Daru's Şark, 1997), 81

⁹ Âl-i İmrân 3/184; Nahl 16/144; Şuarâ 26/196; Fâtır 35/25; Kamer 54/43, 52.

¹⁰ A'râf 1/144, 145; Necm 53/36; A'lâ 87/19.

¹¹ Pâkistanlı âlim ve düşünür. Cemâat-i İslâmi teşkilatının lideridir. Tefhîmu'l Kur'ân isimli yedi ciltlik tefsirin sahibidir.1942 yılında başladığı eserini 1972 yılında tamamlamıştır. Dili Urducadır. Bkz. Turan Kışlakçı, *Çağa İz Bırakan Müslüman Önderler Mevdûdî*, (İstanbul: İlke Yayıncılık, 2010), 9-150.

¹² Ebu'l-A'lâ Mevdûdî, *Tefhîmu'l Kur'ân*, trc. M. H. Kayani, Y. Karaca, N. Şişman, İ. Bosnalı, H. Aktaş, (İstanbul: İnsan Yayınları, ty), 1: 235-237.

¹³ Nisâ 4/163; İsrâ 17/55; Enbiyâ 21/105.

¹⁴ Âl-i İmrân 3/184, Nahl 16/144, eş-Şuarâ 26/196, Fâtır 35/25, Kamer 54/43, 52.

¹⁵ İbn Manzur, *Lisânu'l-Arab*, Beyrut: Daru's Sadr, 4: 315; Murtazâ ez-Zebîdî, *Tâcü'l-Arûs*, (Kuveyt: Kuveyt Baskısı, 1972), 11: 398

¹⁶ Zebîdî, *Tâcü'l-Arûs*, 11: 399.

¹⁷ M. Fatih Kesler, *Kur'ân-ı Kerîm'de Yahudiler ve Hıristiyanlar (Kur'ân-ı Kerîm'de Ehl-i Kitap)*, (Ankara: TDV Yayınları, 1995), 216.

¹⁸ Âl-i İmrân 3/3-4, Mâide 5/46.

¹⁹ Âl-i İmrân 3/157.

²⁰ Âl-i İmrân 3/3, 48, 65, Mâide 5/46, 47, 66, 68, 110, Tevbe 9/111, Fetih 48/29, Hadid 57/27.

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ

Kur'ân'da, "Onların (peygamberlerin) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik."²¹ ayetiyle, İncil'in Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve ilâhî bir kaynaktan gönderildiğini belirtir.

Kur'ân'da İncil'in zikredildiği ayetlere bakıldığında hem Hz. İsa'ya verilen İncil'in hem de Hz. Peygamber döneminde Hıristiyanların elinde bulunan İncil'in kast edildiği görülmektedir.²² "(İsa) dedi ki: Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana kitabı verdi ve beni peygamber yaptı."²³ ayetinde ise Hz. İsa'nın kendisine kitap verilmesiyle ilgili sözleri görülmektedir. Kur'ân'ın vermek istediği mesaj aslında, Hz. İsa'ya verilen kitabın Allah tarafından gönderilen ilâhî emirler olduğudur ve bu kitabın da amacı insanları tevhid dinine davettir. Mevdûdî'nin de bu konuyla ilgili açıklamalarında bu husus üzerinde önemle durduğu görülmektedir. Mevdûdî hepsinin kaynağının bir olduğu ve bozulmamış halleriyle Tevrat, Zebûr ve İncil'in de Kur'ân-ı Kerîm ile aynı esasları getirdiğini belirtmektedir.²⁴

2. KUR'ÂN'DA TAHRİFLE İLGİLİ KAVRAMLAR VE MÜFESSİRLERİN TAHRİF KONUSUNA YAKLAŞIMLARI

Ehl-i Kitap'ın kutsal kitaplarına yapmış oldukları tahrif ile ilgili farklı kavramlar kullanılmaktadır. Kur'ân'da tahrif ifadesiyle birlikte tebdil ve leyy kelimelerinin de tahrif ile ilişkilendirildiği görülmektedir. Konunun daha iyi anlaşılması için bu kavramların tahlil edilmesi yerinde olacaktır.

2.1. TAHRİF

Tahrif kelimesi, Arapça h-r-f kökünden türemiştir. Harefe lügat manası olarak "bir şeyin kenarı, ucu" manasındadır. Aynı kökün tef'îl babının mastarı olan tahrif kelimesi ise "kelimenin manasını değiştirmek, bir şeyin yerini değiştirmek"²⁵ manalarına gelmektedir. Bu kavram Kur'ân-ı Kerîm'de "Yahudilerden bir kısmı kelimelerin manalarını çarpıtıyorlar. Dillerini eğip bükerek ve dine saldıracak; "İşittik ve karşı geldik, dinle, dinlemez olası, rainâ" diyorlar."²⁶ ayetinde, Yahudilerin Tevrat'ın anlamını benzeriyle değiştirmeleri anlamında kullanılmıştır.²⁷

2.2. TEBDİL

Bu kelime "b-d-l" kökünden, tef'îl kalıbına aktarıldığında, "bir kelimeyi, bir metni yahut bir sözü başkasıyla değiştirmek" manasına gelir.²⁸ Tebdil kavramı "Ama zulmedenler, kendilerine söylenmiş olan sözü başka sözle değiştirdiler."²⁹ ve "Sonra içlerinden hakkı çiğneyenler, sözü değiştirip kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular."³⁰ ayetlerinde Hz. Mûsâ zamanındaki İsrâiloğulları hakkında kullanılmıştır.³¹

²¹ Mâide 5/46.

²² A'râf 7/157.

²³ Meryem 19/30.

²⁴ Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 486.

²⁵ Halil b. Ahmed, Ebû Abdîrrahmân el-Ferâhîdî, *Kitâbu'l-'Ayn*, Beyrut: Dâru'l Kutub-A'lemî, 2003, 1: 305; Ebu'l-Kasım Huseyn b. Muhammed, Râgib İsfahanî *Mufredâdu Elfâzî'l-Kur'ân*, Şam: Dâru'l-Kalem, 2009, 228.

²⁶ Nisâ 4/46.

²⁷ Halil b. Ahmed, *Kitâbu'l-'Ayn*, 1: 305; Râgib İsfahanî, *Mufredâdu Elfâzî'l-Kur'ân*, 228.

²⁸ Halil b. Ahmed, *Kitâbu'l-'Ayn*, 1: 122; Râgib İsfahanî, *Mufredâdu Elfâzî'l-Kur'ân*, 112.

²⁹ Bakara 2/59.

³⁰ A'râf 7/162

³¹ J. M. Gaudeul- R. Caspar, "Kitab-ı Mukaddes'in Tahrifi Konusuna Klasik İslâmî Kaynakların Yaklaşımı", Çeviren ve Ekler. Ali Erbaş, *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, (Temmuz 2003), 134.

2. 3. LEYY

Leyy kelimesi “eğip, bükme” anlamında olup³² Nisâ sûresi 46. ayette “Dillerini eğerek bükerek, dine de saldırarak “râinâ” derler.” şeklinde buyurulmaktadır. Ehl-i Kitap’ın Kitab-ı Mukaddesi yanlış yorumlayarak anlamında değişiklikler yaptıklarını ifade edecek şekilde kullanılmıştır.³³

Bu açıklamalardan “harf” kelimesinin “uç, kenar” manalarını içerdiği, “tebdil” kelimesinin ise “kısmi ya da bütünsel bir fiziki değişikliğin olması” manasında olduğu görülmektedir.³⁴

2. 4. TAHRİF İLE İLGİLİ YAKLAŞIMLAR

Kur’ân’da Ehl-i Kitap’ın kutsal kitaplarını tahrif etmesiyle ilgili dört ayet bulunmaktadır. Bu ayetlerin hepsinde tahrifi yapanların Yahudiler olduğu görülmektedir. Ayetlerin mealleri şu şekildedir;

“Şimdi (ey mü’minler!) onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan bir zümre, Allah’ın kelâmını iştirler; sonra o kelâmı iyice anlamış olmalarına rağmen yine de bile bile onu tahrif ederlerdi.”³⁵

“Yahudilerden bir kısmı kelimelerin manalarını çarpıtıyorlar (tahrif) Dillerini eğip bükerek ve dine saldırarak “işittik ve karşı geldik; dinle, dinlemez olası, râinâ” diyorlar. Eğer onlar “Dinledik ve itaat ettik, dinle ve bizi gözet” deselerdi şüphesiz kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olacaktı; fakat inkârları sebebiyle Allah onları lânetlemiştir. Artık pek az inanırlar.”³⁶

“Ahidlerini bozdukları için onları lânetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştiriyorlar (tahrif). Kendilerine bildirilenlerden (Tevrat) önemli bir kısmını da unuttular. İçlerinden pek azı hariç olmak üzere onlardan daima hainlik görürsün. Sen yine de onları affet, hoş gör. Çünkü Allah iyilik edenleri sever.”³⁷

“Ey peygamber! Kalpleri inanmadığı halde “iman ettik” diyenler ve Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar hep yalana kulak verirler, sana gelmeyen bir başka kesimi dinler dururlar; kelimeleri konulduğu anlamlarından kaydırıp değiştirirler (tahrif)”³⁸

Bakara 2/75’te Allah kelâmının tahrif edildiği, Nisâ 4/46, Mâide 5/13 ve 41’de ise “kelimelerin mevzilerinden” tahrifi ifade edilmektedir. Dilbilimciler “sözün tahrifini” anlamın bozulması olarak açıklamışlardır.³⁹

Kur’ân-ı Kerîm’de Yahudi ve Hıristiyanların kitaplarını tahrif etmesinden bahseden ayetlerle ilgili müfessirler farklı görüşler beyan etmişlerdir. Tahrifin lafız yönünden olduğunu belirten müfessirler olduğu gibi kutsal kitaplarının mana boyutunda tahrif edildiğini ifade eden müfessirler de bulunmaktadır. Bazı müfessirler, Bakara 2/75, Nisâ 4/46, Mâide 5/13, 41. ayetlere getirdikleri açıklamalarda Yahudi âlimlerinin birtakım ekleme ve çıkarmalarla Tevrat’ın lafızlarını değiştirdiklerini belirtmektedir.⁴⁰ Tahrifin mana yönünden yapıldığını söyleyenler ise

³² Ebû Abdullah Muhammed b. Ahmed el-Ensârî, el-Kûrtubî, *el-Cami’u li- Ahkâmîl-Kur’ân*, Dâru’l-Kütübîl-İlmiyye, Beyrut 2000, 5: 158.

³³ Mevdûdî, *Tefhimu’l-Kur’ân*, 1: 365.

³⁴ Necdet Çağıl, *Kitabı Mukaddes’in Neyi Tahrif Edildi (Tahrif Olayının İçyüzü ve Tarihî Arka Planı)*, (İstanbul: Beyan Yayınları, 2016), 211.

³⁵ Bakara 2/75.

³⁶ Nisâ 4/46.

³⁷ Mâide 5/13.

³⁸ Mâide 5/41.

³⁹ İbn Manzûr, *Lisânü’l-Arab*, Beyrut: Dâru’s-Sadr, ts, 9: 43; Râgib İsfahanî, *Mufredâdu Elfâzî’l-Kur’ân*, 228.

⁴⁰ Ebû Muhammed Abdulhak b. Gâlib, İbn Atıyye, *el-Muharraru’l-Vecîz fî Tefsiri’l-Kitâbi’l-Azîz*, Beyrut: Dâru’l-Kütübîl-İlmiyye, 2001, 1: 168; Ebu’l-Fidâ İsmâîl el-Kuraşî, İbn Kesîr, *Tefsiru’l-Kur’ânî’l-Azîm*, Dâru’l-Tayyibe, 1999, 1: 308.

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ

bunun, Tevrat'ın bazı kelimelerinin yerlerini değiştirmek suretiyle Tevrat'ı düzeltmek maksadıyla yapıldığı görüşündedirler.⁴¹ Günümüz müfessirlerinden Süleyman Ateş ise tefsirinde, Yahudilerin tahrifi hem lafzen hem de manen yaptığını belirtmektedir. Ancak buna rağmen Tevrat'ın tamamının tahrif edilmediğini de ifade etmektedir.⁴² Sonuç olarak müfessirler tahrifle ilgili lafız ve mana yönünde tahrif olduğuyla ilgili farklı açıklamalar getirmektedirler.

3. YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KİTAPLARINDA YAPTIKLARI TAHRİFLER

3.1. YAHUDİLERİN TEVRAT'TA YAPTIKLARI TAHRİFLER

Kur'ân-ı Kerîm'de Yahudiler'in kitaplarında yapmış oldukları tahrif şu şekilde belirtilmektedir. "Şimdi (ey mü'minler!) onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan bir zümre, Allah'ın kelâmını iştirirler; sonra o kelâmı iyice anlamış olmalarına rağmen yine de bile bile onu tahrif ederlerdi."⁴³

Taberî (ö. 310/923), bu ayette geçen tahrif kelimesinin açıklamasında, bu konuyla ilgili Mücahid, Ebû Nüceym ve İbn Zeyd'in görüşlerini aktarmıştır. Mücahid ve Nüceym tahrif kavramını "bir takım hükümlerin gizlenmesi" olarak açıklarken, İbn Zeyd "helâlin haram, haramın helâl gösterilmesi" olarak açıklamıştır. Taberî'nin bu konudaki görüşü ise tahrifi yapanların İsrâiloğulları'nın hepsinin olmadığı ve tahrifin mana boyutunda olduğu yönündedir.⁴⁴

Râzî (ö. 606/1210) tahrifin, İbn Abbas'ın "Yahudiler kitaba eklemeler ve çıkarmalar yapıyor" şeklindeki açıklamasının ışığında anlaşılmasının daha isabetli olacağını söyleyerek bu ayette lafzî tahrifin kast edildiği yönünde açıklamada bulunmuştur. Lafızda tahrifin Allah'ın kelâmının tevâtür yoluyla gelmediği zaman mümkün olabileceğini belirten Râzî, Tevrat'ta lafzî tahrifin olduğunu belirtmektedir. Râzî, ayete hemze-i istifham ile başlanmasının da Hz. Peygamber zamanındaki Yahudilerin ona inanmayacağına bir işaret olarak görür. Çünkü onlar Hz. Mûsâ'nın mucizelerini gördükleri halde ona inanmamışlardır.⁴⁵

Elmalılı da (ö. 1942) Yahudilerin harflerin ve kelimelerin yerlerini değiştirmeyi bilerek ve akılları ererek kasten yaptıklarını belirtir. Ayetin siyak ve sibakından yola çıkarak Müslümanların Hz. Peygamber'in Tevrat'ta anlatıldığını bildiklerini, Allah'ın Peygamberlerine bunları vahiy yoluyla bildirdiğini nakleder. Elmalılı Yahudilerin bilginlerinin bunu bildikleri halde gizlediklerini belirtir.⁴⁶

İbn Atiyye (ö. 541/1147) ise rivayetlerde Medineli Müslümanların, Yahudilerin Müslüman olmasını çok arzuladıklarını naklederek, Abdullah b. Abbas'ın (ö. 688) Tevrat'ta ki tahrifin te'vil boyutunda olduğu yönündeki görüşünü aktarır.⁴⁷

Mevdûdî bu ayete getirdiği açıklamada, ayette Medineli Müslümanlardan bahsedildiğini söylemektedir. Çünkü Medineli Müslümanlar İslâm'ı kabul etmeden önce Yahudilerden yeni bir Peygamberin geleceğiyle ilgili çok şey duymuşlardı. Tahrif konusu ile ilgili ise, tahrifi yapanların Yahudi âlimler ve dinî liderleri olduğunu belirten Mevdûdî, onların Tevrat'ta Hz. Muhammed'in

⁴¹ Muhammed Reşit Rıza, *Tefsîru'l-Menâr*, Beyrut: Dâru Ma'rife, ts, 5: 140

⁴² Süleyman Ateş, *Kur'ân-ı Kerîm'in Yüce Meâlî ve Çağdaş Tefsîri*, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Yayınları, (Ankara 1982), 1: 570-571.

⁴³ Bakara 2/75.

⁴⁴ Muhammed b. Cerir Taberî, *Câmiu'l-Beyân an Te'vilî Âyi'l-Kur'ân*, Kahire: Dâru'l-Hacer, 2001, 2: 141-144.

⁴⁵ Fahrüddin Râzî, *Mefâtihu'l-Gayb*, Dâru'l-Fikr, Beyrut 1981, 3: 144-145.

⁴⁶ M. Hamdi Yazır Elmalılı, *Hak Dini Kur'an Dili* Sadeleştiren: İsmail Karaçam, Nusrettin Bolelli, Emin Işık, Abdullah Yücel, (İstanbul: Zehra Veyn Yayınları, 1992), 1: 327-328.

⁴⁷ İbn Atiyye, *el-Muharraru'l-Veciz fi Tefsîri'l-Kitâbi'l-'Aziz*, 1: 167-168.

gelişiyle ilgili haberleri gizlediğini söylemektedir. Mevdûdî, Yahudilerin Allah'ın ayetlerini duyup, anladıkları halde kasıtlı olarak onu tahrif ettiklerini ifade etmektedir. Mevdûdî'ye göre Yahudiler hem lafzî, hem de manevî tahrif yapmışlardır.⁴⁸

Yahudilerin kelimelerin manalarını değiştirmesiyle ilgili ayet ise şu şekildedir; "Yahudilerden bir kısmı kelimelerin manalarını çarpıtıyorlar. Dillerini eğip bükerek ve dine saldırarak "işittik ve karşı geldik; dinle, dinlemez olası, râinâ" diyorlar. Eğer onlar "Dinledik ve itaat ettik, dinle ve bizi gözet" deselerdi şüphesiz kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olacaktı; fakat inkârları sebebiyle Allah onları lânetlemiştir. Artık pek az inanırlar."⁴⁹

Elmalılı bu ayette sözü edilen kişilerin Yahudiler olduğunu söyler. Elmalılı tahrifin üç şekilde yapıldığını belirtmiştir. Bunlardan birincisi bir kelimeyi diğer bir kelimeyle değiştirmek, ikincisi kelimeyi yanlış yorumlamayla, ortaya şüphe atarak, manasını doğru olandan yanlış olana değiştirmek, yani ayetin açıklama ve tefsirine yönelik tahriftir. Üçüncüsü ise bir sözü duyduklarında sözü Yahudilerin değiştirerek söylemesi şeklindedir.⁵⁰

Râzî, bu ayette manevi tahrifin olduğunu söylemiş, Yahudilerin Tevrat'ta Hz. Peygamber ile ilgili ifadelerle yanlış anlam vererek, O'nun peygamberliği ile ilgili akıllara şüphe sokmayı amaçladıklarını belirtmiştir.⁵¹ Taberî ise bu ayette metin tahrifinin kast edildiğini ifade etmektedir. İbn Abbas'tan naklettiği rivayette Yahudilerin Tevrat'a bir takım ilaveler yaptığını belirtmektedir.⁵²

Bu ayette Yahudilerin Hz. Peygamber'e karşı dillerini eğip bükerek O'na hakaret ettikleri görülmektedir. Mevdûdî de Yahudilerin Hz. Peygamber'le konuşurken *isma'* (bizi dinle) dediklerini, arkasından ise *ğayra müsm'e*'in sözlerini ilave ettiklerini belirtir. Yine Yahudiler, Hz. Peygamber'in karşısında *sen o kadar saygıdeğer bir insansın ki sen istemezsen senin yanında kimse söz söyleyemez* dedikleri halde tek başlarına kaldıklarında *sen bir şey söylemeye değmezsin* ifadelerini kullanmaktaydılar.⁵³ Yahudiler, *râinâ* (bizi gözet) ifadesini de İbrânice eş sesli olan *dinle, işitmez olasıca!* Ya da Arapçada benzer bir kelime olan *kibirli ve cahil insan* şeklinde telaffuz ederek Hz. Peygamber'e hakaret etmek kastıyla kelimeleri dillerini eğip bükerek değiştirmişlerdir.⁵⁴ Ayet, Kitabı dil ile leyyetmek, sözün eğilip bükülerek tahrif edilmesini anlatmaktadır. Yani anlamından bir başka manaya çekilmesini anlatmaktadır.⁵⁵ Bakara sûresi 104. ayette de ifade edildiği gibi Yahudilerin bu oyunları açıklanarak, Müslümanların bu hususta dikkatli davranması konusunda nasihat edilmektedir.

Mâide sûresi 13. ayette ise Yahudiler'in yapmış oldukları tahrif ile ilgili şöyle buyrulur: "Ahidlerini bozdukları için onları lânetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştiriyorlar. Kendilerine bildirilenlerden (Tevrat) önemli bir kısmını da unuttular. İçlerinden pek azı hariç olmak üzere onlardan daima hainlik görürsün. Sen yine de onları affet, hoş gör. Çünkü Allah iyilik edenleri sever."⁵⁶

Taberî ayette bahsi geçen tahrifi, İsrâiloğullarından bazı din adamlarının, Allah'ın ayetlerini, kast olunmayan anlamlarla farklı tevil ederek, bunu sıradan insanlara Allah'ın kelâmı olarak

⁴⁸ Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 88.

⁴⁹ Nisâ 4/46.

⁵⁰ Elmalılı, *Hak Dini Kur'ân Dili*, 2: 567.

⁵¹ Râzî, *Mefâtihu'l-Gayb*, 10: 120-122.

⁵² Taberî, *Câmiu'l-Beyân an Te'vîli Âyi'l-Kur'ân*, 7: 105.

⁵³ Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 365.

⁵⁴ Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 102.

⁵⁵ J. M. Gaudeul- R. Caspar, "Kitab-ı Mukaddes'in Tahrifi Konusuna Klasik İslâmî Kaynakların Yaklaşımı", 146.

⁵⁶ Mâide 5/13.

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ

sunmaları şeklinde açıklamaktadır.⁵⁷ Râzî de ayette ifade edilen “*an mevadi*” ifadesinden yola çıkarak burada mana boyutunda tahrifin olduğunu ifade etmektedir.⁵⁸

Elmalılı, bu ayette Yahudiler’in tahrifini “kelimeyi şuraya buraya çekerek, kelamı değiştirirler” şeklinde açıklar. Yani onlar, Allah’ın ayetlerinden kendilerine uymayan kısımları arzularına göre değiştirirler ve bozarlar. Örneğin “*recm*” ayetini, reisler için “kömürle yüz karalamak” olarak yorumlamışlardır. Elmalılı onların yaptığı bu davranışın çok büyük bir bozgunculuk olduğunu da ifade eder.⁵⁹ Elmalılı’nın bu açıklamasından ayette bahsedilen tahrifin Tevrat’ın yorumunda olduğu anlaşılmaktadır. Ayetteki “*an mevadi*” ifadesi müfessirlerin açıklamalarından da anlaşılacağı gibi yorumda tahrifi ifade etmektedir.

Tahrifle ilgili bir diğer ayette, Yahudilerden tahrif yapanların bir dava konusunda Hz. Peygamber’e başvurarak, O’nun hüküm vermesini istemeleri ve bu istekleri karşısında Hz. Peygamber’in onlara nasıl nasihat ettiği bildirilmektedir. “*Ey peygamber! Kalpleri inanmadığı halde “iman ettik” diyenler ve Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar hep yalana kulak verirler, sana gelmeyen bir başka kesimi dinler dururlar; kelimeleri konulduğu anlamlarından kaydırıp değiştirirler.*”⁶⁰

Mevdûdî bu ayete getirdiği açıklamada şunları ifade etmektedir; Hz. Peygamber zamanında Yahudiler, iç işlerinde ve aralarındaki davalarda kendi kanunlarına göre hüküm verirlerdi, eğer bu karar işlerine gelmezse, Hz. Peygamber’e başvururlardı. Burada Hayber Yahudilerinden bir erkekle kadının aralarındaki gayr-i meşru ilişkinin neden olduğu davadan bahsedilmektedir. Tevrat hükümlerine göre zina suçunun cezası “*recm*”dir.⁶¹ Yahudilerin bu olayın ardından *recm* cezası işlerine gelmediğinden dolayı, çıkar bir yol bulmak için Hz. Peygamber’in hakemliğine başvurdukları ve bundan dolayı kınandıkları ifade edilmektedir.⁶² Mevdûdî onların *recm* cezasıyla ilgili nasıl değişiklik yaptıklarını da şu şekilde aktarır. Yahudiler zina suçunun cezasıyla ilgili Hz. Peygamber’e geldiklerinde, eğer Hz. Peygamber *recm* cezası verirse kabul etmeyecekler, *recm*den başka ceza verirse kabul edeceklerdi. Hz. Peygamber davayı dinledikten sonra *recm* cezası verdi, bunu duyan Yahudiler ise bu hükmü reddettiler. Hz. Peygamber kendilerine bu suçun Tevrat’ta hükmü nedir diye sorduğunda ise, aralarından İbn Suria şu cevabı vermişti; “Doğru olan şu ki, zina suçunun cezası *recm*’dir. Ancak zina suçu artınca, hâkimler ve hükümdarlar farklı uygulamalar yaptılar. Buna göre, zengin bir kişi bu suçu işlerse bir şey yapılmaz, fakir bir kişi bu suçu işlerse taşlanarak öldürülürdü. Bunun üzerine insanlardan sert tepkiler alınca, biz Tevrat’ın kanununu değiştirdik, artık zina eden erkek ve kadını kırbaçlar ve yüzlerine boya sürüp eşeklere bindirip insanlar arasında gezdiririz. Bunun üzerine suç işleyenlere Hz. Peygamber’in emriyle *recm* cezası verilmiştir.”⁶³ Bu anlatılanlardan anlaşıldığı gibi Yahudiler Tevrat’ın hükümleriyle ilgili kendi arzularına göre uygulama yapmışlar, Tevrat’ı uygulama noktasında tahrif yapmışlardır. Onlar kelimeleri asıl anlamlarından saptırmışlardır.

Râzî’nin bu ayeti tefsir ederken, Yahudiler’in “*recm*” kelimesi yerine “*celd*” kelimesini koyarak lafzî tahrif yaptıklarını söylemektedir.⁶⁴ İbn Atiyye bu ayette Yahudilerin kitaba göre hüküm

⁵⁷ Taberî, Câmîu’l-Beyân an Te’vîli Âyi’l-Kur’ân, 8: 201.

⁵⁸ Râzî, Mefâtîhu’l-Gayb, 11: 191.

⁵⁹ Elmalılı, Hak Dini Kur’ân Dili, 3: 184.

⁶⁰ Mâide 5/41.

⁶¹ Kitab-ı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit, (Kitab-ı Mukaddes Şirketi, İstanbul 1997), Tesniye 22/23-24.

⁶² Mevdûdî, Tefhimu’l-Kur’ân, 1: 483-484.

⁶³ Mevdûdî, Tefhimu’l-Kur’ân, 1: 484.

⁶⁴ Râzî, Mefâtîhu’l-Gayb, 11: 239.

vermeyerek, doğru lafzı yalan olarak aktardıklarını ifade eder.⁶⁵ İbn Âşûr ise Nisâ sûresinde “*an mevâdi*” ifadesinde cehalet, kasıt gibi sebeplerle lafız ya da te’vil boyutunda bir değişiklikten bahsedilirken, Mâide sûresindeki ayette Tevrat’ta “*recm*” hükmü sabitken bu hükümlerle amel etmemenin söz konusu olduğunu söylemektedir.⁶⁶

Mevdûdî’nin, Hz. Mûsâ döneminde ve daha sonrasında Tevrat’ın nasıl muhafaza edildiğiyle ilgili bilgiler verdiği görülmektedir. Hz. Mûsâ İsrâiloğullarına getirdiği kitabı unutmamaları için, onda bulunan hüküm ve emirleri gelecek nesillere öğretmelerini, hatta evlerinin girişlerine yazmalarını istiyordu. Filistin’e geldiklerinde ise ilk olarak İbâl dağında, büyük kaya parçalarına Tevrat’ın hükümlerini oymalarını istiyordu. Ama ne yazık ki bu nasihatler, İsrâiloğulları tarafından ciddiye alınmıyordu. Onlar Allah’ın emirlerini halka aktarmıyorlar, Rabbîler’in⁶⁷ keyfi tasarrufuna bırakıyorlardı. Daha sonra Yahudi din adamı ve âlimleri, Tevrat’ın sözlerini kendi istek ve arzularına göre değiştirmeye, ona yorumlar eklemeye, uygun bulmadıkları yerleri ise çıkarmaya başladılar.⁶⁸ Kur’ân onların yaptıkları tahrifatı şu şekilde bildirmektedir: “*Artık vay hallerine; kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için, ‘Bu Allah katındadır’ diyenlere. Artık vay, elleriyle yazdıklarından dolayı onlara; vay kazanmakta olduklarına.*”⁶⁹ Mevdûdî, Yahudi âlimlerinin, ilâhî kitaba dâhil ettikleri ulusal tarihleri, bâtil inançları, kendi uydurdukları teorileri, “Allah’ın Kelâmı” diyerek, insanları bunlara inanmaya zorladıkları, inanmayanları ise mürted ya da kâfir olarak nitelediklerini belirtir.⁷⁰ Bu ayetten anladığımız kadarıyla ayette tahrifin eş anlamlısı olan *leyy* kelimesinin kullanılması, Yahudilerin kutsal metinleri ve din karşısındaki tutumlarını anlatmakta, onların tahrifi mânen yaptıkları anlaşılmaktadır.

Mevdûdî, araştırmaları sonucunda Ahd-i Atik’in ilk beş kitabının asıl Tevrat olmadığı sonucuna ulaştığını belirtir. Ahd-i Atik’te bu hususun doğrulandığını söyleyen Mevdûdî, şunları aktarmaktadır; Hz. Mûsâ ömrünün sonuna doğru Hz. Yûşâ’nın (Yeşu veya Jeshua) yardımıyla Tevrat’ı toparlayıp, bir sandığa koymuştur. Hz. Mûsâ vefat ettikten sonra M. Ö. 6. Yüzyılda Bühtünasr tarafından Kudüs yakılıp yıkıldığı sırada bu sandık da yanıp kül olmuştur. Mevdûdî, “günümüzde Yunanca tercümesi olan Tevrat’a Hz. Mûsâ’nın Tevrat’ı demek zordur, ancak onda Hz. Mûsâ’nın Tevrat’ından hiçbir şey yoktur” demenin de doğru olmayacağını belirtmektedir.⁷¹

Mevdûdî’nin açıklamalarından, Yahudilerin Tevrat’ın aslını koruyamadıkları gibi, din adamlarının tevil ve tefsirlerini buna ekledikleri anlaşılmaktadır. Asıl Tevrat ayırt edilemez hâle getirilmiştir.⁷²

Ehl-i Kitapla ilgili eleştirilen ve tahrifatın içeriği hakkında bilgi veren bir başka konu, onları kitabı gizlemek (kitman) ve unutmakla (nisyan) suçlayan ayetlerdir.⁷³ Mevdûdî’nin bu konuyla ilgili açıklaması, din bilginlerinin ilâhî kitapları bildikleri halde “hakki bâtıla gizleyerek” halktan saklamaları, halkı yanlış yollara sevk etmeleri olarak açıklamaktadır.⁷⁴ Bakara sûresi 2/159. ayette

⁶⁵İbn Atiyye, el-Muharraru’l-Veciz fi Tefsiri’l-Kitâbi’l-Aziz, 2: 192.

⁶⁶ Muhammed Tâhir b. Muhammed, İbn Âşûr, *Tahrîr ve t-Tenvîr*, Tunus: Dâru’t-Tunusiyyeh li’n-Neşr, 1984, 6: 200.

⁶⁷ Bu kelimenin aslen Süryânice veya İbrânice olup Arapçadaki “fukaha ve ilim ehli” manasındadır. Kur’ân-ı Kerîm’de Yahudi din âlimleri ve önderleri için kullanılır. Bkz. Salime Leyla Gürkân, “Rabbâniyyûn”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, İstanbul 2007, 34: 376, <https://islamansiklopedisi.org.tr/rabbaniyyun>, [22 10 2019]

⁶⁸ Ebu’l-Âlâ el-Mevdûdî, *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber’in Hayatı*, Çeviren: Ahmet Arsar, (İstanbul: Pınar Yayınları, 2002), 389-390.

⁶⁹ Bakara 2/79.

⁷⁰ Mevdûdî, *Tefhimu’l-Kur’ân*, 1: 89.

⁷¹ Mevdûdî, *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber’in Hayatı*, 390.

⁷² Mevdûdî, *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber’in Hayatı*, 391.

⁷³ Bakara 2/42, 146, 159, 174; Âl-i İmrân 3/71; Mâide 5/13, 15; Enâm 6/91.

⁷⁴ Mevdûdî, *Tefhimu’l-Kur’ân*, 1: 138.

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ

de belirtildiği gibi bu kavramlarla Yahudilerin kitaplarını lafzen tahrif etmeleri değil, özellikle Yahudilerin din adamlarının gerçekleri gizlemeleri ve bunun neticesinde Allah'ın gazabına uğratılmaları anlatılmaktadır.

İsrâiloğulları'nın Hz. Mûsâ döneminde yapmış oldukları tahrif ile ilgili âyetler şu şekildedir; "Dedik ki: "Şu şehre girin, orada bulunanlardan bol bol yiyip için, kapıdan eğilerek girin ve af dileyin ki hatalarınızı bağışlayalım. Biz iyi davrananlara fazlasıyla vereceğiz. Fakat zalimler kendilerine söylenenleri başka sözlerle değiştirdiler. Bunun üzerine, yapmakta oldukları kötülükler sebebiyle zalimlerin üzerine gökten acı bir azap indirdik."⁷⁵

"Sonra içlerinden hakkı çiğneyenler, sözü değiştirip kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular. Biz de hakkı çiğnedikleri için üzerlerine gökten bir azap gönderdik."⁷⁶

Âyetlerle ilgili Taberî, İbn Abbas'tan (ö. 68/687-88) rivayetinde Yahudilerin, Allah'ın kendilerine söylemelerini istediği bağışlanma manasındaki 'hitta' kelimesini, 'hinta fi şarah' kelimesiyle diğer bir rivayette 'habbe fi şarah' ifadesiyle değiştirdiklerini nakleder. Bundaki maksatları ise Allah'ın kendilerinden af dilemelerini istediği halde onlar bunu reddetmek maksadıyla söylemişlerdir.⁷⁷ Bu âyetlerde bahsedilen Yahudilerin yapmış olduğu tahrifi Mevdûdî şu şekilde açıklamaktadır: Yahudiler kendi istek ve arzularına uymayan ayetleri ya kabul etmemişler ya da vahiyde emredilenin aksine bir tavır sergilemişlerdir. Diğer yaptıkları tahrif ise ayetlerin manasını isteklerine uygun bir şekilde te'vil etmeleridir. Yahudilerden tövbe etmeleri istendiği halde, dünya nimetlerini, bağışlanmaya tercih etmişlerdir. Bu ayetler Yahudilerin "tahrifçi" bir mizaca sahip olduğunu beyan etse de Tevrat'ın metin olarak tahrif edildiği konusunda kati bir delil olarak kabul edilmezler.⁷⁸

Mâide sûresi 5/45'te, Tevrat'ta kisasın farz olduğu hükmü bulunduğu halde, Yahudiler Tevrat'ta ki bu hükmü değiştirmişler ve ayette bundan dolayı uyarılmışlardır. Tevrat'ta yazılı olan bu hüküm⁷⁹ Talmud Rabbileri tarafından değişikliğe uğratılarak diyet cezasına çevrilmiştir. Tevrat'ta zina suçunun cezası ölüm olduğu halde⁸⁰ Talmud Rabbileri, Hz. Peygamber zamanında eşeğe ters bindirilme ve halk arasında gezdirilme cezasına dönüştürülmüştür.⁸¹ Bakara sûresi 2/80. ayette bahsedilen 'cehennem ateşinin Yahudilere kısa bir süre için zarar vereceği' düşüncesi de Yahudi halkı ve âlimleri arasındaki yanlış bir inanıştır.⁸² Bu düşüncesi de Talmud Rabbileri tarafından değiştirilmiş bir ifadedir. Tevrat'ın aslında böyle bir hüküm yoktur. Bu bahsedilen uygulamalar Yahudilerin yorumlamalarının ve tefsirlerinin ilâhi kitabın önüne geçtiğinin bir göstergesidir.⁸³ Bundan dolayı da Kur'ân-ı Kerîm, onlara yükümlülüklerini hatırlatarak, kitaplarına gereken önemi göstermeleri hususunda onları uyarmaktadır.

Kanaatimizce Yahudilerin Tevrat'ta kisas ve recm cezasıyla ilgili açıkça hüküm olmasına rağmen, bu hükümlerde değişiklik yaparak uygulamaları, Tevrat'ın aslında metin olarak tahrif değil Tevrat'ın yorumunda ve uygulamasında Yahudilerin yapmış oldukları değişiklikleri ifade ettiğini

⁷⁵ Bakara 2/58-59.

⁷⁶ A'râf 7/162.

⁷⁷ Taberî, Câmiu'l-Beyân an Te'vîli Âyi'l-Kur'ân, 1: 716.

⁷⁸ Osman Bayraktutan, "Semantik Analiz Yöntemi Açısından 'Tahrif Kelimesi'", *Iğdır Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 10, (Ekim 2017), 140.

⁷⁹ Levililer 24/19-21.

⁸⁰ Levililer 20/10-18.

⁸¹ Adam, "Kur'ân'ın Anlaşılmasında Tevrat'ın Rolü", *Journal Of Islamic Researc*, 9/ 1-2-3-4, (1996), s. 171.

⁸² Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 90.

⁸³ Adam, "Kur'ân'ın Anlaşılmasında Tevrat'ın Rolü", 171.

göstermektedir. Nitekim Mevdûdî bu ayetlere getirmiş olduğu açıklamada, Yahudilerin bu hükümleri uygulama noktasında değişiklik yaptığını belirtmektedir.

Mevdûdî, tamamen Tevrat'ın tahrif olduğunu da söylememektedir. Ona göre Tevrat, parçalar halinde Kitab-ı Mukaddes'in içinde yer almaktadır. Ancak yine de tefsir ve şerhlerin yer aldığı bu bölümlerde, Tevrat'ın bir bölümü olup olmadığını bilmenin zor olduğunu da vurgulamaktadır.⁸⁴

3.2. HİRİSTİYANLARIN İNCİL'İ TAHRİF ETMELERİ

Kur'ân'da Hıristiyanların, "Allah çocuk edindi", "İsa Tanrının oğludur", "İsa Tanrıdır", "Allah üçtür" şeklindeki ifadeleri eleştirilmiş ve bunları söyledikleri için kâfir oldukları belirtilmiştir⁸⁵ İslâm anlayışında kutsal kitaplarla ilgili yapılan eleştirilerde İncil'in tahrif edildiğine inanılır. Ancak tahrifle ilgili, İncil'in kısmî tahrif edildiğini söyleyenler bulunduğu gibi bu kitapların bütününe tahrife uğradığını söyleyenler de olmuştur.⁸⁶

Kur'ân-ı Kerim'de "tahrif" ifadesinin geçtiği ayetlere baktığımızda "tahrif" işinin Yahudilerle ilgili ayetlerde olduğu görülmektedir. Bunun sebebi ise Yahudilerin bu işi başlatmaları, Hıristiyanların da onları örnek alması olarak görülmektedir. Yine İncil Hz. Mûsâ'nın şeriatının devamı olarak gönderilmiştir. Nitekim bu husus Âl-i İmrân sûresi 3/50. ayette belirtilmiştir. Matta İncil'inde Hz. İsa: "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim."⁸⁷ sözleriyle de bu hususu ifade etmektedir.⁸⁸

Hz. İsa, kendisine verilen İncil'i tebliğ etmiş, ancak öğretilerini anlatan yazılı herhangi bir belge düzenlememiştir. Aynı zamanda öğrencileri de Hz. İsa'nın öğretilerini yazmamıştır. İncil incelendiği zaman birçok risâlenin bulunduğu derleme bir eser olduğu görülecektir.⁸⁹

Hz. İsa'nın semaya çıkmasından sonra kırk yıl boyunca Hz. İsa'nın öğretileri aktarılmaya devam etmiştir. Yazıya aktarma döneminin de bu zamanda olduğu düşünülmektedir. Yazan kişiler, yazıya geçirirken, Hz. İsa'nın mesajları yanında, kendi ulaştıkları bilgileri de aktarmışlardır. Bu durum çok sayıda İncil'in çıkmasına neden olmuştur. Hıristiyanlık ise, sadece dördünü güvenilir bulup, diğerlerini apokrif saymıştır. Bu dört İncil'in adı; Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'dır.⁹⁰

Mevdûdî tefsirinde dört İncil ile ilgili bilgileri şu şekilde aktarır: İlk kitap kabul edilen Matta İncilinin, tarihi kayıtlara bakıldığında ona ait olmadığı anlaşılabilecektir. Matta'nın hazırladığı kitap "Logia"dır ve bu eser ortada yoktur. Markos ise hiçbir zaman Hz. İsa ile görüşmemiştir. Markos Hıristiyan yazarlarının verdiği bilgilere göre Aziz Peter'in tercümanıdır. Mevdûdî, Luka'nın da Hz. İsa'yı görmediğini, Aziz Paul'un müridi olduğunu söyler. Yazdığı İncil'in de Aziz Paul'un görüşlerine benzediğini belirtir. Yuhanna ise, bilinen havari değildir, kim olduğu bilinmemektedir.⁹¹

Mevdûdî, dört İncil'in yazarlarının kendi fikirlerini yansıttığını söylemektedir. Mesela Markos'un muhatapları Romalılar olduğu için, o İsrâilîoğullarının tarihini ve talimatını hatırlatmaya çalışmıştır. Yuhanna'da ise ilk miladi yılın felsefesi hâkimdir.⁹² Mevdûdî, açıklamalarında, İnciller'in tarihi oluşum süreci üzerinde durarak, dört İncil'de sadece Hz. İsa'nın söz ve talimatlarının olmadığını, bu kitapları derleyen ve hazırlayanların görüşlerinin daha hâkim

⁸⁴ Mevdûdî, Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber'in Hayatı, 391.

⁸⁵ Bakara 2/116, Nisâ 4/171, Mâide 5/17, 72, 73, Tevbe 9/30, Yûnus 10/68.

⁸⁶ Muhammet Tarakçı, "Tevrat ve İncil'in Tahrifi ile İlgili Kur'ân Ayetlerinin Anlaşılması Sorunu", *Usûl Dergisi*, (2004), 34.

⁸⁷ Matta 5/17.

⁸⁸ Çağıl, Kitabı Mukaddes'in Neyi Tahrif Edildi (Tahrif Olayının İçyüzü ve Tarihi Arka Planı), 184.

⁸⁹ Kesler, Kur'ân-ı Kerim'de Yahudiler ve Hıristiyanlar (Kur'ân-ı Kerim'de Ehl-i Kitap), 217.

⁹⁰ Ömer Faruk Harman, "İncil", *IDV İslâm Ansiklopedisi*, İstanbul 2000, 22: 271. <https://islamansiklopedisi.org.tr/incil>, [07 12 2019]

⁹¹ Mevdûdî, Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber'in Hayatı, 408-409.

⁹² Mevdûdî, Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber'in Hayatı, 410.

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ

olduğunu belirtmiştir. Mevdûdî, Hz. İsa'nın yeni bir din getirmediğine, tüm peygamberlerin izlediği yolu takip ettiğine vurgu yapmıştır. Ayrıca Allah'ın kitaplarından hiçbirini, önceden gönderdiği kitapları reddetmek amacıyla değil, tam tersi onları desteklemek amacıyla gönderdiğini de önemle vurgulamaktadır.⁹³

Hıristiyanların yanlış inanışlarına değinen Mevdûdî, Nisâ sûresi 4/171. ayette Hz. İsa'nın Allah'tan bir ruh olduğunun belirtildiğini, ancak Hıristiyanların bunu Hz. İsa'ya aşırı sevgilerinden dolayı ilâh seviyesine çıkardıklarını söylemektedir. Ayette bahsedilen "Allah'tan bir ruh" ifadesini, Hıristiyanlar "Allah'ın ruhu" olarak değiştirmişlerdir.⁹⁴ Bakara sûresi 2/253. ayette "Biz temiz (mukaddes) ruh ile Mesih'e (İsa) yardım ettik" buyrulur Hz. İsa'nın kutsal ruh ile desteklendiği belirtilmektedir. Her iki ayette de "Ruh" ile kastedilen mana, Hz. İsa'nın üstün bir ahlâk sahibi ve bütün kötülüklerden uzak bir hayatının olduğu anlamına gelmektedir. Ancak Hıristiyanlar aşırıya giderek ruhu, Hz. İsa'ya hulûl eden "Allah'ın kendi ruhu" olarak yorumlamışlar ve yaptıkları bu saptırma, "teslis" inancının doğmasına neden olmuştur. Hâlbuki Matta İncil'inde "Meryem'de hâsıl olan şey 'Kutsal Ruh'tan' idi."⁹⁵ ifadesi bulunur. Burada da Kutsal Ruh'un Hz. İsa olmadığı görülür.⁹⁶

İncillerde yer alan ve Hıristiyanların itikad haline getirdiği bir diğer husus da Hz. İsa'nın kurtarıcı olduğu düşüncesidir. Mevdûdî, Hıristiyanların kefarete inançlarıyla ilgili, Nisâ sûresi 4/171. ayette "Allah, ancak bir tek ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir." ifadesine şu açıklamaları getirmiştir: Bu ayet, Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu söyleyerek Hıristiyanların bir kez daha haddi aştıklarını belirtir. Yeni Ahid'in ilk üç kitabına göre⁹⁷ Hz. İsa, insanlar ile Allah arasındaki ilişkiyi, baba-oğul arasındaki ilişkiye benzetmiştir. Eski Ahid'de de mecâzi olarak kullanılan bu kelime, Hz. İsa tarafından da kavminin kullandığı manada söylenmiştir. Hıristiyanlar ise aşırılık göstererek, Hz. İsa'yı Allah'ın biricik oğlu olarak nitelemişlerdir. Bu düşüncelerini de, Hz. İsa'nın Allah'tan bir ruh, O'nun kelimesi şeklinde yorumlamışlardır. Bundan dolayı Hıristiyanlara göre Allah oğlunu yeryüzüne göndererek, insanların günahlarını yüklenmiş, çarmıha gerilerek kanı ile tüm insanlığın günahlarına kefarete olmuştur. Hayal ürünü olan bu inançla ilgili, Hz. İsa'nın hiçbir sözü yoktur. Mevdûdî, Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olmadığı ve çarmıhta ölmediği anlaşıldığı zaman onların bu iddialarının zaten reddedilmiş olacağını belirtmektedir.⁹⁸

Diğer taraftan Mevdûdî, Hz. İsa'nın kendisinden sonra gelecek olan Ahmed adındaki peygamberi müjdelemesi⁹⁹ ile ilgili ayetteki ifadenin İncil'de yer alan bölümleri aktararak¹⁰⁰ Hıristiyanların kitaplarında ne tür bir tahrif yaptığını açıklamaya çalışmıştır. Mevdûdî Yuhanna İncil'inde geçmekte olan "dünya lideri", "kendisini doğrulayacak", "ebediyen yaşayacak" ifadelerinin bir peygamber olarak Hz. Muhammed'i tarif ettiğini belirtir. Yuhanna İncil'inde bu konuyla ilgili olarak geçen diğer bir kelime ise "yardımcı"dır. Hıristiyanlar Yuhanna İncil'inin Helence asıl nüshasında geçen kelimenin "Paracletus" olduğunu ısrarla söylemektedir. Ancak bu kelimenin "yalvarmak, dua etmek" gibi manalara geldiğini söyleyen Mevdûdî, bu kelimenin manasının metne uygun olmadığını belirtmektedir. Buna benzer bir kelime olan "Periclytos"un manası ise

⁹³ Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 486.

⁹⁴ Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 437-438.

⁹⁵ Matta 1/20.

⁹⁶ Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 438.

⁹⁷ Sinoptik İnciller: Matta, Markos, Luka İncilleri.

⁹⁸ Mevdûdî, *Tefhimu'l-Kur'ân*, 1: 439.

⁹⁹ Saff 61/6.

¹⁰⁰ Yuhanna 14/16-17, 25-26; Yuhanna 15/26.

“methedilmiş”tir. Bu kelime de Muhammed ile aş anlamlıdır. Yani aslı “Periclytos” olan kelime daha sonra “Paracletus” şeklinde değiştirilmiştir.¹⁰¹

Mevdûdî, İncil’in yazarlarının “İsa şunu söyledi” dediği yerlerde gerçek İncil’in başladığını, hikâyelerin olduğu bölümlerin ise gerçek İncil olmadığını belirtir. Mevdûdî, asıl İncil bir araya getirilip Kur’ân ile karşılaştırılsa, aralarında fazla bir farkın olmayacağını görüleceğini aktarır.¹⁰² Barnaba İncil’i hakkında da bilgi veren Mevdûdî bu İncil’de Hz. İsa ile ilgili daha detaylı bir anlatımının olduğunu söylemekte, tarihi olayların dikkatle ve sırayla kaydedildiğini belirtmektedir.¹⁰³ Mevdûdî’nin Barnaba İncil’ini daha güvenilir olarak kabul ettiği anlaşılmaktadır.

Mevdûdî, dört İncil’in güvenilir olmamasıyla ilgili bazı sebepler ileri sürmekte ve bunları şu şekilde sıralamaktadır:

1. Dört İncil’in arasında farklılıklar ve çelişkiler vardır.
2. Dört İncil’in yazarları, Hz. İsa’nın öğretilerinden daha çok kendi görüşlerini yansıtmaktadır.
3. Hz. İsa’nın dili Süryanice olmasına rağmen, İncil’ler Yunanca ve Latince dir. Bu da fikirlerin değişmesine neden olmuştur.
4. Günümüzdeki İncillerin yazım tarihi milâdî dördüncü yüzyıla aittir. Bu dört İncil ile M. S. 300 yılında Hz. İsa’ya uyanların takip ettiği İncil arasında ne ölçüde bir benzerlik olduğu bilinemez.
5. İnciller, Kur’ân-ı Kerîm gibi ezberlenmemiştir, bu da dinleyenlerin şahsi görüşlerinin hâkim olmasına neden olmuştur.¹⁰⁴

Bu sebeplerden dolayı İncil’in Allah tarafından indirildiği gibi muhafaza edilmediğini söyleyen Mevdûdî, dinde bulunan bidat ve yanlış inanışlarının sebebinin de bu olduğunu belirtmektedir.¹⁰⁵ Mevdûdî, ilâhî kitapların asıllarının, Kur’ân’dan bir farkının olmadığını söyleyerek, şu an mevcut İncil’lerin içinde tevhide aykırı ifadelerin bulunmasının, bunların Hz. İsa’ya gönderilen İncil olmadığı hususunda bir delil olduğunu söylemektedir.

Netice itibarıyla Hıristiyanlıkta din adamlarının/kilisenin yetkisi, rabbânilerin de önüne geçerek, Hz. İsa’nın getirmiş olduğu dinden uzaklaşarak yeni bir din oluşturulmuştur. Kilise, Yahudilikten kopuş sürecinde ellerinde bulunan kutsal metinleri, kendi oluşturdukları yeni dine göre yorumlamış, Pavlus gibi, sözde vahiy aldığını söyleyen kişilerin yazdıkları mektupları da kanonik (yasal) kabul edip kutsal metin olarak kabul etmiştir.¹⁰⁶

SONUÇ

Bu makalede Mevdûdî’nin Ehl-i Kitap’ın kutsal metinlerini tahrifi ile ilgili âyetlere getirmiş olduğu açıklamalar üzerinde durulmuştur. Tahrif ile ilgili âyetlere, Mevdûdî’nin görüşleri yanında diğer müfessirlerin görüşlerine de yer verilmiştir. Müfessirlerin tahrif konusundaki görüşleri, tahrifin hem lafız hem de mana boyutunda olduğu yönündedir. Bununla birlikte tahrifin lafızdan çok mana boyutunda olduğu görüşü daha ağır basmaktadır. Tevrat’ın ve İncil’in tahrifi ile ilgili Mevdûdî’nin görüşlerinin kitaplarının tamamen tahrif olmadığı, tahrif meselesinin belli bölümlerde gerçekleştiği yönündedir. Ehl-i Kitap’ın, kutsal metinlerine eklediği bölümler

¹⁰¹ Mevdûdî, *Tefhimu’l-Kur’ân*, 6: 273-275.

¹⁰² Mevdûdî, *Tefhimu’l-Kur’ân*, 1: 237.

¹⁰³ Mevdûdî, *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber’in Hayatı*, 411.

¹⁰⁴ Mevdûdî, *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber’in Hayatı*, 409-410.

¹⁰⁵ Mevdûdî, *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber’in Hayatı*, 408.

¹⁰⁶ Zeynep Nermin Aksakal, “Kur’ân’a Göre Ehl-i Kitap’ın Kutsal Kitaplarındaki Ayetleri Tahrifi Gizlemesi ve Ayetlerle Amel Keyfiyeti”, *KTÜİFD*, 4/2, (Güz 2017), 87.

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE
KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ

çıkarıldığı zaman Kur'ân-ı Kerîm ile hiçbir farkının kalmayacağını belirten Mevdûdî, hepsinin kaynağının bir olduğu hususu üzerinde önemle durmuştur.

Mevdûdî'nin Ehl-i Kitap'ın kutsal kitaplarındaki tahrifi açıklarken, kendi kaynaklarından delillerle birlikte, kutsal kitapların teşekkülü sürecinde geçirmiş olduğu dönemleri de tefsirinde belirttiği görülmektedir. Aktarılan bilgilerden kutsal kitapların tahrifinde o kitaplara tâbî olanların ve özellikle din adamlarının etkili olduğu görülmektedir.

Sonuç olarak Tevrat ve İncillerin tamamının tahrif edilmediği görülmektedir. Ama yine de, nerelerin tahrife uğradığı, nerelerin tahrif edilmediğine dair net bir bilgiye ulaşmak, mevcut kaynaklar dâhilinde mümkün görünmemektedir. Kur'ân'ın bizden istediği gibi, Müslümanların Ehl-i Kitap'a gönderilen kitaplara Allah'ın gönderdiği şekliyle inanması gerekmektedir.

KAYNAKÇA

Adam, Baki. "Kur'ân'ın Anlaşılmasında Tevrat'ın Rolü". *Journal Of Islamic Research* 9/ 1-2-3-4, Ankara 1996.

Adam, Baki. "Tevrat'ın Tahrifi Meselesine Müslüman ve Yahudi Cephesinden Bir Bakış". *AÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 36, Ankara (1997).

Adam, Baki. *Tevrat. TDV İslâm Ansiklopedisi*, 41, İstanbul (2012).

Aksakal, Zeynep Nermin. "Kur'ân'a Göre Ehl-i Kitabın Kutsal Kitaplarındaki Ayetleri Tahrifi Gizlemesi ve Ayetlerle Amel Keyfiyeti". *KTÜİFD*, 4/2, (Güz 2017).

Ateş, Süleyman. *Kur'ân-ı Kerîm'in Yüce Meâli ve Çağdaş Tefsîri*. Ankara: Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Yayınları, 1982.

Bayraktutan, Osman. "Semantik Analiz Yöntemi Açısından 'Tahrif' Kelimesi". *İğdır Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 10, (Ekim 2017).

Biçer, Ramazan. *İslâm Kelâmcılarına Göre İncil*. İstanbul: Gelenek Yayınları, (2004).

Çağıl, Necdet. *Kitabı Mukaddes'in Neyi Tahrif Edildi (Tahrif Olayının İçyüzü ve Tarihî Arka Planı)*. İstanbul: Beyan Yayınları, (2016).

Goldziher, Ignaz. "Ehl-i Kitaba Karşı İslâm Polemiği I". *AÜ İlahiyat Fakültesi İslâm İlimler Enstitüsü Dergisi*, 4, Ankara 1980.

Goldziher, Ignaz. "Ehl-i Kitaba Karşı İslâm Polemiği". *AÜ İlahiyat Fakültesi İslâm İlimler Enstitüsü Dergisi*, 5, Ankara (1982).

Gürkan, Salime Leyla. *Rabbâniyyûn*. T. D. V. İslâm Ansiklopedisi, 34, İstanbul (2017).

Halil b. Ahmed, Ebû Abdirrahmân el-Ferâhîdî. *Kitâbu'l- 'Ayn*. Beyrut: Dâru'l Kutub-A'lemî, 2003.

Harman, Ömer Faruk. *İncil*. TDV İslâm Ansiklopedisi, 22, İstanbul 2000.

İbn Âşûr, Muhammed Tâhir b. Muhammed. *Tahrîr ve't-Tenvîr*. Tunus: Dâru't-Tunûsiyyeh li'n-Neşr, 1984.

İbn Atiyye, Ebû Muhammed Abdulhak b. Gâlib. *el-Muharraru'l-Vecîz fî Tefsîri'l-Kitâbi'l-Azîz*. Beyrut: Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, 2001.

İbn Kesîr, Ebu'l-Fidâ İsmâil el-Kuraşî. *Tefsîru'l-Kur'âni'l-'Azîm*. Dâru'l-Tayyibeh, 1999.

İbn Manzur, Ebu'l-Fadl Muhammed b. Mükerrrem b. Ali el-Ensari. *Lisanu'l-Arab*. Daru's-Sadr, Beyrut.

J. M. Gaudeul, R. Caspar. "Kitab-ı Mukaddes'in Tahrifi Konusuna Klasik İslâmî Kaynakların Yaklaşımı". Çeviren ve Ekler. Ali Erbaş, *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, Temmuz (2003).

Kesler, M. Fatih. *Kur'ân-ı Kerîm'de Yahudiler ve Hıristiyanlar (Kur'ân-ı Kerîm'de Ehl-i Kitab)*. Ankara: TDV Yayınları, 1995.

Kışlakçı Turan. *Çağa İz Bırakan Müslüman Önderler Mevdûdî*. İstanbul: İlke Yayıncılık, 2010.

Kitab-ı Mukaddes Eski ve Yeni Ahi. Kitabı Mukaddes Şirketi İstanbul 1997.

Kûrtubî, Ebû Abdullah Muhammed b. Ahmed el-Ensârî. *el-Câmi'u li- Ahkâmî'l- Kur'ân*. Beyrut: Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, 2000.

MEVDÛDÎ'YE GÖRE YAHUDİ VE HİRİSTİYANLARIN KAYNAKLARI VE
KAYNAKLARININ TAHRİFİ MESELESİ

Mevdûdî, Ebu'l Â'lâ. *Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamber'in Hayatı*. (Çeviren. Ahmet Asrar), İstanbul: Pınar Yayınları, 2002.

Mevdûdî, Ebu'l Â'lâ. *Tefhîmu'l Kur'ân*. (Tercüme. M. H. Kayanî, Y. Karaca, N. Şişman, İ. Bosnalı, H. Aktaş), İstanbul: İnsan Yayınları, tarihsiz.

Râgıb İsfahanî, Ebu'l-Kasım Huseyn b. Muhammed. *Mufredâdu Elfâzi'l Kur'ân*. Şam: Dâru'l-Kalem, 2009.

Râzî, Fahu'd-Dîn. *Mefâtîhu'l-Gayb*. Beyrut: Daru'l Fikr, 1981.

Rıza, Muhammed Reşit. *Tefsîru'u Menâr*. Beyrut: Dâru'l-Ma'rife, tarihsiz.

Taberî, Muhammed b. Cerir. *Câmiu'l-Beyân an Te'vîli Âyi'l-Kur'ân*. Kahire: Dâru'l Hacer, 2001.

Tantâvî, Muhammed Seyyid. *Benû İsrâîl fî'l- Kur'ân ve's-Sünne*. Mısır: Daru's Şark, 1997.

Tarakçı, Muhammed. "Tevrat ve İncil'in Tahrifi İle İlgili Kur'ân Ayetlerinin Anlaşılması Sorunu". *Usûl Dergisi*, 2004.

Tümer, G., Küçük, A.. *Dinler Tarihi*. 4. Baskı, Ankara: Ocak Yayınları, 2002.

Yazır, Elmalılı M. Hamdi. *Hak Dini Kur'an Dili*. (Sadeleştiren. İ. Karaçam, N. Bolelli, E. Işık, A. Yücel), İstanbul: Zehraveyn Yayınları, 1992.

Zebîdî, Murtaza. *Tâcü'l-Arûs*. Kuveyt: Kuveyt Baskısı, 1972.

